

Når bønner tager form

I dag skaber Birgitte Lystlund skulpturer med englekraft. Rejsen dertil har været en indre pilgrimsfærd. Undervejs blev hun berørt af Jomfru Maria.

af Karen Margrethe Nielsen, journalist

- Mit arbejde som åndeligt inspireret kunstner beriger hver dag mit liv, og jeg er dybt taknemlig for at have fundet min vej, siger Birgitte Lystlund.

Det er 2. pinsedag, solskin, og landskabet nordøst for Horsens bølger i spæde grønne farver. Midt i bakkerne - med udsigt til fjorden - tager Birgitte Lystlund imod og inviterer mig ind i selskab med sine livsbekræftende, healende værker.

Jeg er på besøg hos en åndeligt inspireret kunstner. Men den identitet har hun først fundet inden for de senere år, og ikke uden dramatik.

Når et menneske begiver sig ud på en pilgrimsfærd - rent fysisk eller i det indre - må det først forberede sig, dernæst vandre til målet og møde det guddommelige, for endelig som omvendt at vandre hjem og integrere sine nyvundne indsigter i sin tilværelse.

Som alle store pilgrimsvandringer skete også Birgittes indre færd på individuel basis og eget ansvar. Samtidig var hendes ærinde større, end hvad hun selv kunne magte.

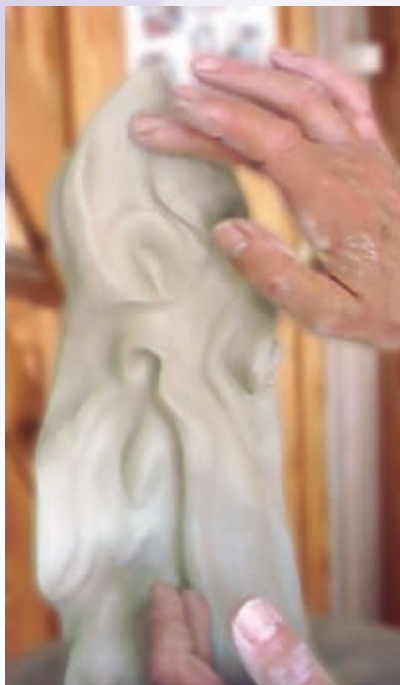
Berørt af Jomfru Maria

Et rigt familieliv, ro til som hjemmegående selv at passe sine børn, en spændende udstationering til

Fotos: Birgitte Lystlund

Engel (forfra og bagfra) til jordskælvskatastrofen i Pakistan. Ofte er det naturkatastrofer og menneskers ubetænksomheder over for Guds skaberværk, der kalder Birgitte Lystlund til at skabe en skytsengel eller et healende maleri.

- Når jeg skaber, kommer der en energi, der er til gavn for alt liv her på jorden, forklarer Birgitte Lystlund.

Fotos: Karen Margrethe Nielsen

Kuwait og et godt job i Social- og Sundhedsforvaltningen i Århus Kommune var alt sammen udmærket. Men ... Birgitte Lystlund følte, der måtte være mere.

Stress ophobet gennem en årrække ramte hende i foråret 96. - Jeg følte det som en brynje, der snørede brystet ind og gav voldsom åndenød, fortæller Birgitte Lystlund, der er en slank og væver dame med hurtige og præcise bevægelser.

Da hun kom til sig selv igen, var hun parat til at bryde op. Hun bad om uddannelsesorlov og fik bevilget et år.

Birgittes indre vandrings tog nu fart. Orloven omfattede et daghøjskolekursus, hvor kursisterne bl.a. skulle arbejde med ler.

- Det var magisk. Da jeg rørte ved det, mærkede jeg ligesom en elektrisk impuls, der gik igennem mig, og et glas, som stod oppe på en hylde, sprang i småstykker, smiler Birgitte stille. - Da skabte jeg et hjerte, der samtidig var et spirende frø.

Ved kursets afslutning får Birgitte lidt ler med hjem, skaber en skulptur, stiller den op på hylden, drejer den rundt og udbryder: "Jamen, det er jo Jomfru Maria".

- Og så var det, jeg mærkede et let, men vedvarende pres på mine skuldre, så jeg måtte ned på knæ, i tak til Gud. Det var i maj 1997.

Først året efter, da Birgitte Lystlund er hos en heilpraktiker, bliver hun for alvor

"Det var et kald, og jeg fulgte det uden helt at vide, hvad det gik ud på."

klar over, hvad der er sket. På hans direkte spørgsmål 'Har Jomfru Maria rørt ved dig?' svarer hun ja. Og forstår dybden i sin oplevelse. Da hun har fået den indsigt, kan hun beskrive sin Maria-

åbenbaring for andre.

- Nu tror jeg, at når man bliver valgt, skyldes det, at man - altså jeg - ikke er forudindtaget. Dengang blev jeg ved med at mene, at de måtte have taget fejl, siger Birgitte lige ud ad landevejen, og et smil flyver igen over hendes ansigt.

Hun citerer arkitekt og pilgrim Hans Lyngsgaard for en lignende oplevelse, som han beskriver i sin bog om Marias lære. Her spørger han sin "rejsefælle" Jomfru Maria, hvorfor hun har valgt en bondeknold som ham, der lige er dumpet ned fra himlen? Og får svaret "Derfor!".

Integrationsarbejdet

I juni 97 sagde Birgitte Lystlund så sit arbejde i kommunen op. - Det var et kald, og jeg fulgte det uden helt at vide, hvad det gik ud på, fortæller hun. Alt var forandret - set fra Birgittes synsvinkel. Omgivelserne havde dog ikke ændret deres opfattelse af og forventninger til hende.

Nu skulle hun i gang med

det, som nogle kalder integrationsarbejdet efter en pilgrimsfærd. Altså foretage de ændringer i tilværelsen, der følger af at have fået nye indsigter.

Gennem et toårigt selvudviklings- og meditationsforløb hos Helen Gamborg og Erik Mikkelsen fandt hun udveje til at håndtere de nye udfordringer. Og med opbakning fra sin mand kunne hun efter nogle år fuldt og helt hellige sig arbejdet med at skabe healende malerier og skulpturer med englekraft.

Undervejs i dette forløb fandt de også den vidunderlige ejendom i Åes ved Horsens. Jomfru Maria og en klump ler flyttede som de første ind i atelieret. Derefter indrettede Birgitte sig med sine få redskaber.

Lys atmosfære

De keramiske værker bliver til under Birgittes hænder i et sammenhængende, intenst forløb, som jeg denne dag overværer. Først tænder hun lys, drypper engleparfume i

duftlampen og sætter musik på cd-afspilleren.

Æltning af leret kan begynde. Når det er æltet igennem, former Birgitte en uregelmæssig cylinder og placerer den på minidrejeskiven.

Nu lægger hun sine hænder omkring lerklumpens fod og begynder at bede. Imens flytter hun sine hænder en håndsbredde ad gangen op til toppen af cylinderen og omfatter således al leret med sin bøn. Under bønnen fyldes hun med energi.

Birgitte har denne gang fået en bestilling på en skytsengel for livsglæden. - Det gør mig glad at arbejde med denne opgave, fortæller hun. Så glad, at hun føler små bobler i hjertet.

- Jeg tror, det er rigtigt, at vi skal sørge for, at livsglæden kan udfolde sig. Der er behov for, at vi giver den

”I løbet af livet kan vi få brug for særlige skytsengle, fx når vi vil begynde på noget nyt.”

mere opmærksomhed. Det er godt for alle mennesker, at livsglæden nu får en skytsengel.

Verselinjer fra salmer og verdslige sange er nogle af de mere konkrete tegn på Birgittes inspiration, ligesom små sentenser, tanker - alt bliver noteret på en blok, der ligger klar på bordet ved siden af.

Hun genkalder sig en lille drengs uforbeholdne glæde og spontane jubel over de engle, der står i atelieret. Det er den energi, der ligger i skytsenglen for livsglæde.

Mens Birgitte arbejder, lytter hun til Aftensang III med Den Katolske Vor Frue Kirkes Kantori, Århus. En melodios, blid og bevægende lyd

med en stemning af højt til loftet.

Uden for atelieret lyser landskabet næsten uendeligt grønt med blå glimt. Inde anslår Birgittes værker en rolig, lys og smilende atmosfære.

- Når jeg skaber, kommer der en energi, der er til gavn for alt liv her på jorden. Det var nok min skulptur til 11. september 2001, der åbnede mine øjne for, at det er jorden og hele menneskeheden, jeg arbejder for. Mange andre arbejder for det samme, fx munke, der beder.

En engel kom ”hjem”

Skal vi have skytsengle?, spørger jeg. Svaret lyder prompte: - Vi har alle én med fra fødslen, og vi kan også altid bede andre engle om hjælp. I løbet af livet kan vi få brug for særlige skytsengle, fx når vi vil begynde på noget nyt.

En skytsengels beskyttelseskraft udfolder sig for fuld styrke, når den er kommet ”hjem” til det menneske, den er skabt til. Hvad enten det som nu drejer sig om et bestillingsarbejde, eller det er en besøgende i atelieret, der finder lige den færdige skulptur, der kan hjælpe ham eller hende i en svær livssituation.

En skytsengel mod misbrug kom til verden for at beskytte kvinder mod tvangsprostitution. Den fandt sit hjem hos Marianne og hjælper ikke bare hende, men mange andre.

Marianne blev tiltrukket af skulpturens energi, da hun deltog i en messe. - Den henvendte sig til mit hjerte, fortæller hun, der netop da var i dybe processer med at arbejde misbrug og incest.

Mange misbrugsofre lukker for kroppen, forlader den for ikke at mærke smerten, skammen og afmagten.

- Jeg har følt, at skulpturen hjælper mig til at komme tilbage i kroppen for at hente

hukommelsen, give slip på oplevelserne og blive i kroppen. Jeg kan nu tilgive mig selv, den, der misbrugte mig,

Skytsenglen for livsglæde.

og de, der ikke beskyttede mig, fortæller Marianne.

Hun mener, at vi alle er forbundet med hinanden, og derfor vil den healende proces, der er sat i gang mellem hende og skulpturen, brede sig som ringe i vandet, så andre også får gavn af energien.

Assisi-synet

Birgitte har deltaget i tre retræter i Assisi. I en af kirkerne havde hun et syn af en Maria-skulptur. At det var et syn, viste sig, da den ikke kunne genfindes.

- Pater Mizzi forsikrede mig om, at den skulptur, jeg beskrev for ham, ikke fandtes i Assisi eller omegn, smiler den åndeligt inspirerede kunstner og tilføjer:

- Min retræteleder var overbevist om, at Jomfru Maria havde vist sig for mig for at bekræfte, at mit arbejde er vigtigt.

Birgitte er nået til målet for den pilgrimsvandring, der begyndte som en længsel efter noget mere. Målet var mødet med det guddommelige. Hun er vendt hjem og har foretaget mange ændringer i sit liv.

Bla. ændrede hun for et år siden sit døbenavn Birgit til Birgitte, det føles mere rigtigt. Måske fordi hun faktisk blev kaldt det af sin mor, før hun blev født.

I dag arbejder Birgitte Lystlund dagligt for at omsætte sine indsigter, så hun både kan udleve sin mening med livet og hjælpe andre til at gøre det samme. □

Karen Margrethe Nielsen er journalist (DJ) og billedkunstner. Henv.: Jakob Knudsens Vej 8, 5210 Odense NV, tlf. 28 86 96 76, www.ulibka.dk.

Birgitte Lystlund, Tyrrestrupvej 19, Aes, 8700 Horsens, tlf. 75 65 54 58, www.birgittelystlund.dk.